

enim παρώνιδης non παρονείδης. Tamen in Rana- rum fabula Thebanus fuisse dicitur pessimus poë- ta, lento & pigro corpore, & in Sceleti formam fa- cto. Is fertur Pyrricham fecisse, & propter fre- quentes motus nomen tulisse Motorium: id enim est ὁ Κινησίης. Comicozum iram in se traxit, nam conatus est facere vt essent ἀχορήγητοι. Ne multa vix audeam præstare coniecturam aut asfirmare hunc esse Cinesium hoc loco qui in Ranis tangi-

A tur. Φερε νυῦ καλέσω] Lege νιν. i. αὐτῶν. Paulò post pro αὐτῆ ξυῖλλαν legerem αὐτῆ ἔξυλλαν pro ἔξυλλαν. Εςυκα γδ] ἔσυν est tentigine laborare. Prouerbiū est apud Sudam, ἐδ' ἐν μέγα φρονεῖ ἐςυκαῖς ἀνήρ; Eustathius magis integrum proponit ex Rhetore. Ἐ- λιο Dionysio. Meminit huius prouerbij vir do- ctus & diligens Had. Iunius, rectèque notat lactu- cam ab Atheniensibus ἐςυτιν dictam, quòd eius vsus laxos nec rigentes ad Venerem reddat.

B

Τὼ ἐμοῦ φιλείδω. σὺ δέ με τούτω μὴ κέ- λει.

Non vult amari, ne me ad hunc vocaueris.

CIN. Mellitula ὁ mea Myrrinilla, quid facis?

Accede sis huc. MVR. Non ego istuc per Iouem.

CIN. Non me vocante accedis huc ὁ Myrrina?

MVR. Nam tu vocas me nullius rei indigens.

CIN. Ego nullius egens? imò detritus magis.

MVR. Face sso. CIN. Noli, infanctulum saltem au- dias.

Heus tu pusille non vocabis Mammiam.

C

PVEL. O mamma, mamma, mamma, mamma, mamma.

CIN. Nec pusionis te, malum! miseret tui?

Sex lacte egentis iam dies, & pedidi.

MVR. Miseret quidem me, verum inertem ha- bet patrem

Segnemq;. CIN. ades misella & ad puerum re- di.

D

MVR. Proh parere quanties! ergo eundum. CI: Quirpini:

Mihi, ut videtur, hac puella scit magis

Magisq; scita est, intuensq; pulchrius:

Sed quòd superbit, & mihi est morosula

Hec plus amore pectus exercet meum.

Κι. Ω γλυκύτατον μυρρίνιδιον. τί ταῦτα δράεις; Κατάβηθι δεῦρο. Μυ. μὴ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτὸς εἰ. Κι. Εμοῦ καλοῦμαι & καταβηθὶ Μυρρίνης; Μυ. Οὐ γδ δεόμερο & δὲν ἐκκάλεις ἐμέ. Κι. Εγὼ οὐ δεόμερο; ὅππτε μὲ μὲ μὲ οὐδ'.

Μυ. Απιμι. Κι. μὴ δῆτ' ἀλλὰ τὰ γ' οὐδ' πα- δίω.

Τπάκου ὄν δόξῃ, & χαλεῖς τῶν μαμμίαν;

Πᾶς. Μάμμα μαμμία μαμμία.

Κι. Αὐτὴ τί πάχης εἶδ' ἤ εἶς τὸ παιδίον Ἀλκτον ὃν κα' ἔπιλον ἐκτῶν ἡμέραι;

Μυ. Εγὼ γ' ἤ εἶδ' ἡτ' ἀλλ' ἀμύχης αὐτῶν πατὴρ ἔστιν. Κι. κατὰ βηθ' ὧ δαμμονία τῶν παιδίων.

Μυ. Οἶον τὸ τεκεῖν. κατὰ βατέον. Κι. τί γδ πά- δτω

Εμοὶ γδ αὐτὴ καὶ νεωτέρω δοκεῖ Πολλὰ γε γρήσθ' καὶ γανώτερον βλέπειν. Χ' ἂ δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύει), Ταῦτ' αὐτὰ δῆτ' ἂ κα' μὲ ὅππτε ἴβει τῶν πό- θω.

BISETVS. Σὺ δέ με τούτω.] ἡ Μυρρίνη πρὸς τῶν Λυσιπράτῶν κατὰβάβαν, καὶ αὐτῶν καλέαβαν, ὅπως πρὸς τ' ἑαυτ' ἀνδρα ἀναβαῖν, ἄββα λέγει, Σὺ δέ ἂ Λυσι- πράτῃ μὴ κάλει με τούτω, δηλονότι τῶ ἐμῶ ἀνδρὲ, ἀντὶ τῆ, τούτου χάριν, ἵνα πρὸς τῆ ἔλθω. Κατὰβηθι.] ἐκ τῆ τ' Λυσιπράτης λόγων, Φερε νυῦ καλέσω κατὰβάβ, δῆλον τῶ Λυσιπράτῃ ἐν τόσῳ ὑψηλοτέρῳ; τῶ δὲ Μυρρίνῃ ἐν ταπεινοτέρῳ πρῶτερον γηέστω. μὲ γδ δὲ τῶ ἀνδρὸς παρῶσαν δολίως εἰς τὰ ἀνω ἀναβλέψαι, ἵνα πολ- λὺ μείζω σῶσεως ἐπιθυμίαν ἐν τούτῳ ἀνάψῃ, διδὸ ἂ νῆρ αὐτῶ ἀναβάβαν ὄραν πρὸς τῶ σῶσεως, κατὰ- βλώμ κελύει. τῆ δὲ κατὰ σιωπῶμῃρον ἔτω νόητεον. Αὐτῶ οὐ.] αὐτῶσε, ἐκείσε λέγει καὶ αὐτῶ σε. Σ. Οὗτος οὐ καλεῖς τῶν μαμμίαν.] ἔτως οἱ Ἀθηκοὶ τῶν μητέρα καλοῦσιν, ὅππ τ' ἂ παιδίον μαμμίαν τ' φαρεῖν λέγειν. Σ. Κινησίης τῶ παρὰ εἶω τῆ λέγει. ὁ δὲ παρὰ περὶ θό- μῃρης, ἀναβῶν τῶν δὲ τῶ φωνίῳ ἐκφέρει, μαμμία, μαμμία, μαμμία. Κα' ἔπιλον.] καὶ ἄθῃλον. ἀνευ θῆ- λῆς γεροντῶ, & τῆ θηλασμῃρον. Γάλακτος μητρῶς ἂ πῖον- ται. θηλή, τὸ ἀκροτάτον τῆ μασοῦ, ὃ χυδαίκοις ραξ καλεῖ- ται, καὶ θηλή, ὃ μασοῦς γαλακτῶν, ὃ δὲν τὸ θηλάζειν. θη- λάζειν δὲ λέγει καὶ ἡ μήτηρ τῶς θηλάει, καὶ τῆ μασοῦ τῶν τῶ ἄλλα τοῖς παιδίοις προσῆες χάριν παρῶσῶ. καὶ τὰ παρὰ τῶς μητέρας θηλάζειν λέγει, τῶς τῶ τὸ γάλα ἐκ τῆ θηλῶν εἶτε μασοῦ τῶ σῶματι ἐκπιέζειν, καὶ πῖον. Κα' γανώτερον βλέπειν.] ποτενιότερον, πρῶ- τερον. Σ. ἀγανοὶ λόγοι, οἱ πρῶτωεῖς, κατὰ τὸ ἀπῃπατι-

κὸν, καὶ τὸ γάνουσαι, οἷς τις ἀγαν γάνου), ἡ γουω χαί- ρει, ὅθεν γάνος, ἡ χαρὰ καὶ ἀγανόν, τὸ καλόν, τὸ ἡδύ, τὸ πρῶσωεῖς. πῶ δὲ καὶ κατ' ἀντίφρασιν τὸ χαλεπόν. τὸ δὲ ἀγανόν πρῶπαροξυτόνως δηλοῖ τὸ κατεαγός. Δυ- σκολαίνει.] δυσφορεῖ, δυσκόλος κρείως λέγει ὁ πῶ τὸ κόλον, εἶτε πρῶτῶν δυσχερῶν, καὶ γῆμῶτερον πᾶσις δυσχερῆς ἀνῆρ οὕτω καλεῖ, ὅθεν τὸ δυσκολαίνειν, πῶ τῶ τῶς τῶ φῶς, δὲ δυσχερῶν, καὶ τὸ ἀσπῶς, δὲ δυσχερῶν, καὶ δυ- σφορεῖν. Βρενθύει.) μεγαλοφρονεῖ, ὑπερηφανεύει, ἐ- παίρει. Ησύχιος, καὶ τὸ βρένθος ὅππ τ' ὑπερηφανείας, κατὰ τῶ Κομικῶ, ἐξ οὗ τὸ βρένθειον μῦρον τῶ ἐκείνο πῶραδὲ- μῃρον, καὶ τὸ βρενθύειν, τὸ κατατρυφᾶν ἀλαζονικῶς. Ταῦτ' αὐτὰ.] τὸ πῶηρες, ταῦτα αὐτὰ δῆτ' ὅθεν ἂ ἐμὲ ὅππτε ἴβει τῶ πόθω, τ' σῶσεως δηλονότι.

CHR. Μάμμια.] Attici matrem vocabant μάμμίαν, quia infantes τὸ φαρεῖν vocabant μαμ- μάιν, vt notant bonæ notæ Grammatici. Et sanè Latinum Mamma pro papilla hinc puto fluxisse. Τί γδ πάθω] Hæc aliquando putavi non à Cinestia vt notatur, sed à Myrrina dici. Nunc cohibeo as- fensionem, & rectè arbitror proferri ab ipso viro. Est autem hic ἀγανόν, ἡλαρόν, ἡκαλόν. Χ' ἂ δυσκο- λαίνει.] Hic τὸ δυσκολαίνειν est δυσφορεῖν, aliàs δυ- σκολία Aristoteli est δῶπκεις συλλογισμοῦ φθαρ- τική. Est autem βρενθύειν, ἐπαίρειν & πρῶσωεῖς ὀργίσειν.